

Petr Hájek: Adventní otázky: Proč nám vláda trochu povolí obojek? Opravdu nás Andrej Babiš šíleně zadlužuje? Budou to splácet naše děti? Víme, co je Basilej 3? Proč jsme zapomněli? Visí válka ve vzduchu? Nebo už začala?

- CZ24 News | 1. prosince 2020

Petr Hájek neměl čas napsat protiproudařům krátký vzkaz, proto opět píše trochu delší, neb doufá, že alespoň ti, kteří opravdu chtějí vědět, co a proč se to kolem nás děje, dočtou až do konce

To je, panečku, vůkol divení: ODS pomohla Andreji Babišovi ve sněmovně prohlasovat velké snížení daní pro většinu (pracujících) občanů! Hrůzy a katakomby! Státní rozpočet přijde o desítky miliard! Teď zase všichni běhají do Senátu, aby z nového zákona vyjmul alespoň „přívěšek“ od Pirátů. Proč? Vždyť nedělají nic jiného, než jim velí symbol lebky se zkříženými hnáty: Pokrokově loupí, kde to jen jde (jimi navržená daň z prodeje společností není nic jiného). Ale protože jsou – na rozdíl od Babiše – kryti ochranným deštníkem většiny korporátních médií (ČT, ČRo + Bakala + Křetínský + Lukačovič), stále větší část veřejnosti v nich vidí jen roztomilé dredované bruselské svazáčky, kteří to myslí tak dobře...

Zato ten zloduch Babiš prý už neví, čím by si naklonil voliče. Dal důchodcům pět tisíc, a teď – navzdory „šetřivému“ socialistovi Hamáčkovi – prosadil jen patnáctiprocentní daň. Prostě nechá

zaměstnancům každoročně v peněženkách desítky tisíc korun. Ty by jinak spolkla státní pokladna, aby z ní mohl Hamáček rozdávat více jen přísně vybraným „svým“ věrným: od státních zaměstnanců a kavářské „umělecké fronty“ až po politické neziskovky. Ale nejenže tím premiér katastrofálně zasekne sekeru ve veřejných financích, on si ještě k tomu bude brát (a půjčovat) stamiliardy od Bruselu. Šílenství!

Opravdu? A proč právě dnes vláda trochu uvolňuje okovy lockdownu, ale současně chce od parlamentu souhlas s nouzovým stavem až do konce roku? Obavy z narůstajícího „neklidu“? Anebo je to úplně jinak?

Babiš si všiml

Denně jsme mystifikováni. Nejvíce pokračující zběsilou korona-propagandou. Strašení překonává vše, co jsme dosud zažili – a po dnešním „uvolnění“ ještě zesílí. Biologická zbraň Covid-19 bezpochyby realitou je, ale její nebezpečí je především v něčem jiném, než se nám snaží média a politici vtlouci do vyděšených úzkostných myslí. S tím souvisí i „válečné“ omezení zbytků občanských svobod (už tak jich moc nezbyvalo). A v neposlední řadě fantastický „velký skok“, který překonává i Maovu kulturní revoluci: destrukce historie a celého dosavadního světa, v němž už nic nemá být jisté, národy a státy počínaje, přirozenou biologicky danou identitou muže a ženy konče.

Proti tomuto výbuchu sociálního inženýrství se pochopitelně zvedla vlna odporu většiny probuzené veřejnosti. To začalo měnit volební výsledky navzdory propagandistické mašinérii, cenzuře a justičnímu násilí. Bylo třeba zasáhnout všemi prostředky. Za oceánem se již téměř podařilo legalizovat obří podvod, který nyní média fixují jako „výsledek svobodných voleb“. Pokud jej dotáhnou do konce, pak se v (vojensky) nejmocnější zemi světa vrátí ke kormidlu „stará garda“ válečníků, oteplovacích alarmistů a socialistů, kteří chtějí spustit Velký restart globalismu. Nepůjde-li to „po dobrém“, tak třeba i válkou.

Celé tohle šílenství ovšem nespadlo nečekaně z nebe. Dlouho je připravovali „lemuři“ druhé strany barikády. Ekonomickými okovy na prvním místě. Všechno ostatní bylo viditelné – oteplovací Greta, homosexualistická a rasová revoluce, technologická „věznice parmská“ a tak dále. Ovšem změna podstaty, na které současný svět stojí – peníze – byla dokonale utajena. Logicky. Protože především přes ni musí Velký restart proběhnout. Babiš si toho všiml – a začal jednat. Ostatní jen pokřikují a pokoušejí se předstírat, že s penězi se nic nestalo. Že je všechno jako předtím. Ale ono se stalo. Peníze ve skutečnosti zmizely. Respektive kompletně se proměnily. A s tím i svět.

Mlčeti zlato

Pokoušeli jsme se na to v Protiproudu opakovaně (a marně) upozorňovat. Již v dubnu roku 2019 jsme o tom přinesli zásadní článek. Ta zázračná proměna měla „kód“: Basilej 3. Protože však většinu veřejnosti ekonomické otázky příliš nezajímají, prošlo to v podstatě bez zájmu. Tím spíš, že mediální mainstream o tom nevyvolal žádnou bitvu. Nemusel. Většinově jsme si totiž nechali vnutit – právě tak jako v rozhodování o vlastním zdraví – že jde o „vysoce odbornou“ záležitost, které laik nerozumí.

Tato mystifikační metoda je na naší cestě do otroctví jednou z nejúčinnějších. Prestože je to právě naopak. Zdraví nebo nemoc, život nebo smrt, právě tak, jako jestli platí, že dvě a dvě jsou čtyři (nic víc „ekonomická věda“ není), nepatří do rukou expertů, ale každého z nás. To bývala podstata politiky (dokud ještě existovala). Problém je v tom, že peníze už dávno v rukou nemáme. Pouze je používáme, ale na jejich hodnotu (o podstatě nemluvě) nemáme žádný vliv. Ten je v rukou úzké skupiny bankéřů, daleko mocnějších než všichni volení politici dohromady. Tihle „soudruzi“ se na jaře 2019 sešli ve švýcarské Basileji, aby opět podstatu peněz změnili.

Basilej 1 a 2

A právě o tom byl „Basilej 3“. Kdo tomu chce trochu porozumět, ať si přečte ten půl druhu roku starý článek. Pro ostatní shrnu: Po druhé světové válce se stal dolar (jednáním v Brenton Woods v New Hampshire v USA, 1944) hlavním platidlem, světovou „rezervní měnou“, z níž se celý mezinárodní platební systém odvozoval. Byl to jen jiný druh „zlatého standartu“, který padl po první světové válce. Prostě Američané se zavázali, že nevytisknou víc dolarů, než bude krytých jejich zlatými rezervami – a všechny ostatní státy na něj navážou své měny. To byl „Basilej 1“. Pochopitelně se na to Amíci postupně vykašlali. Tiskli a tiskli všemocné dolary, až to opět začalo být pro bankéře zcela neúnosné.

V roce 1971 (po šílených výdajích s válkou ve Vietnamu) Američané vše jednostranně změnili. Od té chvíle už neměl být dolar navázán na zlato, ale – na ropu. Tedy na americké zbraně. Odtud všechny pozdější imperiální výboje USA na Blízkém východě. Bankéři jim to odkývli, jinak by se celý mezinárodní měnový systém zhroutil. To byl Basilej 2. Zlato náhle kleslo na úroveň až třetího „rezervního“ platidla – a ztratilo asi 50% na své hodnotě. Jenže pak přišlo 11. září – a všechny válečné hrůzy, které po něm následovaly. A Amerika (a dle jejího příkladu také EU) opět musela tisknout bezcenné peníze, až se rotačky vařily.

Basilej 3

Takže opět hrozilo zhroucení mezinárodního platebního systému. Basilej 3 (2019) tak „jen zase“ vrátila zlato na místo první. Od té chvíle se ovšem po světě někde toulá na pět bilionů (!) ničím nekrytých dolarů. Zhruba jen dvě procenta dolarů jsou kryty zlatem. Euro (s obrovskými německými zlatými zásobami) jich má kupodivu ještě 40%.

Pokud by nyní přestal být dolar světovou rezervní měnou (postavenou už jen na amerických zbraních), do týdne v samoškách v USA nebude k dostání ani mléko, o chlebu nemluvě. Obrovské zlaté rezervy si ale mezitím vytvořilo Rusko a Čína (zatímco naše centrální banka je za „Havlova“ guvernéra Tošovského všechny rozprodala za pakatel – kdo ví, u koho skočily, ČNB se nemusí od těch dob veřejnosti z ničeho zpovídat). Dolar je bezcenný, euro skoro bezcenné. Báječný důvod k válce.

Hitler je zpátky

Teprve když toto víme, můžeme pochopit, co se nyní děje. Proč vzápětí po Basilej 3 byla spuštěna Operace Covid-19, která má „přeformátovat podstatu“, jak o tom píšu v knize *Úder – deset týdnů, které otřásly světem*. Proč musel být jakýmkoli prostředky odstraněn Donald Trump, který se postavil globalismu – světovládné koncepci Rockefellerů a spol. (chtěl jí dosáhnout jinými prostředky než válkou). Proč premiér Johnson nyní tak „pádí od skutečného Brexitu“ a vyhláší pro Británii „Zelený úděl“ – ještě dramatictější než EU. A proč vzápětí využil Berlín (pod značkou Brusel) mystifikace o hrůzostrašné pandemii koronaviru k plánovanému zhroucení evropských ekonomik.

Velká hospodářská krize již byla připravená tak jako tak – a Basilej 3 její start toliko tiše odmávla. Nástroj zvaný Covid-19 jen umožnil, aby byla pro veřejnost zdůvodnitelná. A uvedla ji do stavu takové úzkosti a strachu, že fantasmagorické finanční a hospodářské přesuny bude vnímat – pokud vůbec – jen ve „druhém plánu“. Přesně to se stalo. Nejlépe to vidíme na Německu, do té doby přímo úzkostlivě střežícím své vyrovnané rozpočty. Vzpomínka na předválečnou hyperinflaci, která přivedla k moci Hitlera, je tam dosud živá. Takže konstatujeme: Hitler (s „lidskou tváří“ podle vzoru totality pod značkou „socialismus s lidskou tváří“ z roku 1968) je zpátky.

Hledíme jen na Německo

Náš západní soused je opět světovou velmocí – poté, co jej Gorbačov „sjednotil“ a vytvořil tak základ pro Čtvrtou říši (jak s hrůzou předpověděla baronka Thatcherová). Německo bez tanků dobylo Evropu – a plní si svůj globalistický „domácí úkol“ prostřednictvím Bruselu. V „přeformátování“ po Basileji 3 tedy přistupuje i k nevídaným měnovým krokům: Poprvé od války se dramaticky zadlužuje – a nutí ostatní členské státy EU, aby tak učinili spolu s ním. Onen „Záchranný fond“ pro udržení eura v Itálii a Španělsku a grandiózní „dluhový rozpočet“ Bruselu na zavedení zeleného šilenství není ničím jiným. Jen vedlejším krokem má být už i formální vznik superstátu – Spojených států evropských.

Německý ministr financí Scholz právě oznámil, že schodek na rok 2021 dosáhne téměř pěti procent HDP. Deficit ve výši 96 miliard eur, který Scholzův úřad plánoval ještě v září, proto vyroste o 70 miliard. „V letech 2020 a 2021 si Německo dohromady vypůjčí něco přes 300 miliard eur“, vysvětloval ministr, proč deficit pro příští rok zvyšuje. Letošní schodek má dosáhnout 216 miliard eur. Vynásobme si ty cifry zhruba pětadvaceti – a dostaneme miliónové sumy v korunách. Obrovské kompenzace firmám „postiženým lockdownem“ (mnohem vyšší než u nás) už dosahují takové výše, že si německé podniky v podstatě přejí další a další vlny „uzavírání“: řeší jim své byznysové problémy, které tušily v přicházející hospodářské krizi a udržuje Německo „steroidy“ na špici hospodářského imperialismu EU.

Katastrofa?

Andrej Babiš by byl prostě blázen, kdyby nepostupoval stejně. Protože má byznysové uvažování hluboce pod kůží, zareagoval ze všech nejbystřeji. Pochopil u nás jako první, že s penězi je amen, že si může nyní vypůjčovat a „rozdávat“ cokoli – protože ty dluhy nebude nikdy nikdo splácet. Buďto se jednoho dne jednoduše celosvětově škrtnou nějaké ty nuly, nebo vše vyřeší válka. Nikoli náhodou o ní tak otevřeně začali mluvit generálové NATO okamžitě poté, co americká média prohlásila výsledky volebního podvodu – po němž má přijít do Bílého domu „komunistka“ Kamala Harrisová (dementní Biden zbude na nějaký čas jen pro podpisy). Trhy a burzy reagují klidně. Vědí, o co jde. A my bychom to měli vědět také.

Letošní český schodek 500 miliard korun (podaří se utratit jen něco víc než 400 miliard) je tedy pouhé nic neznamenající číslo. Je úplně jedno, že napřesrok bude nepochybně ještě vyšší. Původní návrh 320 miliard korun se po zrušení superhrubé mzdy zvýší opět nejméně na 400 miliard, možná vystoupá až k sedmi procentům HDP. Relativně se tedy možná zadlužíme dokonce o malinko více než náš „určující“ západní soused, ale o žádnou katastrofu nepůjde. I tak budeme mít jednu z nejnižších měr zadlužení v EU (40 procent HDP, zatímco ostatní země jen ve střední Evropě zvýší své dluhy na úroveň 60–85 procent). A nikdo tam nešílí. U nás se šílí proto, že to dělá Andrej Babiš. Kdyby to dělal Miroslav Kalousek, dostal by od EU určitě nějakou další cenu nejlepšího ministra financí na světě.

Špatné otázky

Kdo to všechno nakonec zaplatí? Pochopme už konečně: nikdo. Nenechme si vnutit do hlav špatné otázky a kladme ty rozumné. Přeformátovává se svět. To proto, aby z něj nakonec zmizelo nejméně pět až šest miliard lidí – a zbyla ona zlatá miliarda otroků (viz Bill Gates a spol.), kteří už na žádné skutečné peníze nikdy nedosáhnou. Zmizí hotovost a peníze budou už čistě virtuální. Když bude nějaký otrok zlobit, prostě mu banka nějakou nulu škrtně. Nebo ho nenechá platit tím, co nahradí dosavadní platební karty (ať již v mobilech, ale spíše přímo na kůži či pod ní). Vypne mu to.

Zrovna tak jsou špatné otázky – Co se stane, jestliže nyní, po předvánočním „uvolnění“ vláda po

Novém roce opět zavede další lockdown. Ona ho totiž zavede zcela určitě. Zase „překvapivě“ dramaticky vyskočí čísla „nakažených“ (neplést s nemocnými) – a ukáže se, že jedinou spásou bude slavná vakcína. Fronty na ni budou mnozí stát, jak správně předpovídá plukovník Prymula. Tedy alespoň ti, kdo budou chtít cestovat, udržet si dobré zaměstnání, posílat děti do školy (jinak zůstanou na „distanční výuce, která je zcela sociálně izoluje) a tak dále a tak dále. O tom všem teprve budeme psát. Znovu a znovu. Tedy bude-li to chtít ještě někdo číst. Článek o Basilej 3 vysokou čtenost neměl. Byl dlouhý. A to je ta potíž.

Kudy z nudy?

Napsala mi před pár dny jedna „Protiproudařka“ ze Slovenska (asi ne náhodou odtud dostáváme stále více dopisů a čtenost PP se tam zvyšuje stejně jako u nás doma):

„Vážený p. šéfredaktor,

Vaše články veľmi rada čítam, majú vysokú úroveň po všetkých stránkach. Keď ale ich ponúknem k prečítaniu viacerým ľuďom, vždy dostanem rovnakú odpoveď: 'To sa nedá čítať je to veľmi dlhé.' Skúste ich skrátiť, menej je mnohokrát viacej. Želám všetko najlepšie

Viera Černáková

Odpověděl jsem:

Milá paní Černáková, děkuji za názor. Jistě, doba se zhroutila do klipového vnímání. Mnoho lidí již prostě neudrží pozornost. Ale to je právě to, proti čemu také jdeme, nakonec jsme Protiproud. Na druhé straně vysoká čtenost (nejen mých) delších textů, pokud mají obsah a jistou analytickou úroveň ukazuje, že všichni na tom ještě nejsou tak špatně. Ostatně právě tak jako Vy.

Ale souhlasím, že mnohdy je méně více. Ale to je věc žánru. Ostatně – tohle není zpravodajský web. Má spíše magazínovou povahu. Zda to patří na internet či nikoli, musí rozhodnout zájem čtenářů. Zatím to funguje – i když jistě ne pro každého. Známý citát klasiků *Neměl jsem čas napsat vám krátký dopis, omlouvám se za dlouhý* si uvědomuji. Beru Váš názor vážně a díky za něj.

Vzpouora

A to je vlastně můj adventní vzkaz všem, kteří dočetli až sem (těch statečných snad bude více než jen sedm): Pokusme se nejen v tomto „čase ztišení“ přemýšlet více než dosud. To, co na nás chystají, a co již druhý rok přichází, je samozřejmě přímý opak adventního očekávání. Ale pokud tomu neporozumíme, nedokážeme se ubránit.

Hlavní média na nás budou dál valit nekonečné hrůzy o tom, co se stane, nebudeme-li poslušní. Nekonečné laviny „klipů“ tvářících se jako zprávy či komentáře. Ostatně ani nemohu zaručit, že se v „nápravě jejich fake news“ udržíme. Již mnohokrát jsem připomínal, že jsme byli „za trest“ prakticky odstřiženi od příjmů z reklamy – a jistě nemusím opakovat, že provoz webu něco stojí. Mnozí (díky jim!) stále ještě na náš účet pravidelně posílají ty „neexistující peníze“ (které se po Basilej 3 zase mají proměnit ve zlato – a tím celé státy zcela ožebračit). Ale právě tak jako na jaře, mnozí mají existenční obavy a nějakou tu stovku raději ušetří.

Nic jim nevytýkám – a rozhodně „nežebrám“. Mimochodem obrovské letní vzepětí donátorů pomohlo zatím ještě udržet naživu i měsíčník MY. Opět: vědí, že to děláme pro společnou věc. Snažíme se odvádět práci, jak nejlépe umíme. V podmínkách, které se stále více podobají „podzemní“ skupince disidentů. Vždycky jsem disidenty nesnášel – to mám za to!

Že to nemůžeme dělat bez peněz naši protivníci vědí. Soudruh senátor Smoljak si právě před pár dny liboval, jak se mu podařilo odstříhnout „dezinformátory“ od příjmů z inzerce. Měli by to však stejně dobře vědět i ti, kteří jdou s námi v protiproudu ke „vzpouře“. Třeba to mnozí právě v tom letošním absurdním adventním „výjimečném stavu“, jaký tu od války nebyl, lépe pochopí.

Protože tohle už je válka. A právě proto, paradoxně, už není třeba podléhat strachu. Jen co nejvíce o protivníkovi a jeho „operacích“ vědět – a o to se snažíme. Vědět i to, co bylo a je obsahem adventních rozjímání po celá poslední dvě tisíciletí. Totiž že žádný sebedokonalejší plán na definitivní zotročení člověka nikdy nevyjde.

Zvítězíme!

Autor: Petr Hájek

Zdroj: <https://www.protiproud.cz>